

Talvi 2016 – 2017 Lehtisaareessa

Teksti ja kuvat Ava ja Lippe Santapukki
Säätilastot Ilmatieteenlaitos

4.11.2016 Hrrr, kylmää!

Täällä on inhottavan kylmää ja jatkuva idänpuoleinen tuuli. Eilen kiskoin jo Fasterin maihin siihen Bobilaisten saunarantaan. On enää Busteri vahdittavana. Täällä oli se sähkökatko pari viikkoa sitten ja läppärini tilitasi sen katkon aikana enkä saa nettiä auki, se vain herjaa. Nyt raapsutan tätä juttua vanhalla rämä läppärillä, jossa taas kuvat eivät kulje, vaan juuttuvat bittiavaruuteen. Yritän saada läppärin Lauran korjattavaksi ehkä ensiviikolla tai joskus lähitulevaisuudessa.

Ava tuo Busterinsa tänään Larusta, mietin pitäiskö sekin nykäistä maihin? Hän tuli juuri saareen, hurraa. Olin vastassa Bobilaisten palstalla. Ohjaus oli jäykkä, köydet umpijäässä, mutta vanha uskollinen kone käynnistyi. Ei vastaantulijoita väylällä ja hyvä myötätuuli. Ava paistoi eilen kokonaisen broilerin ja muuta maistuvaa. Bambit nukkuivat polulla, punatulkkuja istui pihlajassa ja alliparvi uiskentelee suvenessa. Huomenna lämmitetään sauna!

14.11.2016 Talvinen marraskuu

Muuttaessamme 60-luvulla saareen, tapasi vanha kalastaja Löfström aina sanoa, että itätuuli tuulee kolme päivää, sitten tulee sade ja kääntää tuulen. Jo tuolloin veimme veneen entisen Kaapelitehtaan, sitten Nokian ja nykyisen Bobin suojaiseen lahteen myrskyjen ajaksi. Polku kotiin johti Löfströmin mökin editse ja mies usein tuli vaihtamaan pari sanaa kanssamme. Nyt itätuulet kestävät kuukausikaupalla sen kummemmin kääntymättä.

Koko lokakuun tuuli puski jylihiä aaltoja rantaamme, samalla merivesi vetäytyi joka lahdenpohjukasta ja monet laiturit jäivät täysin kuivalle maalle. Saarten välinen merenlahti, Fladan kuivui täysin, siinä ei ollut yhtään vettä. Kahlaajat olivat kuin "hulluilla päivillä" sapuskan suhteen ja vetivät pohjaötököitä kupunsa täyteen, joutsenet taapersivat mudan päällä.

Minua harmitti jatkuva tuuli, sitten alkoi marraskuun alussa pakastaa. Veneeni kelluivat riesana ja vahdittavana turhan panttina. En voinut kiskoa niitä maihin, kun vesi oli huikean alhaalla, joten meren ja rantatöyrään nousu oli turhan jyrkkä. Aamuisin katselin netistä ennustetta, josko edes vähän vesi nousisi? Luovutin pian ja kiskoin isomman veneeni Fasterin ylös Bobin saunan edustalle, koska vesi aina vain oli- ja pysyi matalalla. Työmäärä tuplaantui, sitten vielä talja oli tiputtanut jonkun osan saaren poluille sitä raahatessani. En heti älynnyt missä vika, kun taljan vaijeri hirtti kiinni, eikä mennyt nätisti puolalle akselin ympäri. En saanut vaijeria vapautettua muuten kuin lieväällä väkivallalla ruuvarin kanssa. Lopulta tajusin, että sellainen sakkelin näköinen lenkki, joka ohjaa vaijeria, on tippunut. Pahas! Palasin kotiin ja vääntelin vajalla paksusta naulasta korvaavan osan, joka yllätykseksi toimi melko hyvin. Sain veneen kiskottua maihin.

Idänpuoleinen tuuli jatkui ja jatkui, että alkoi ottaa päähän jo koko saarielämä. Olisi pitänyt aavistaa "hyvistä merkeistä", että jotain on tapahtumassa. Naapurini Gunnar kiskoi laiturin ylös, sitten heti perään Oa kävi hinaamassa toisen naapurini ponttoonilaiturin Svinösundiin. Yleensä molemmat jutut tapahtuvat vasta marraskuun lopulla, nyt siis reilun kuukauden etuajassa.

Taivaalla alkoi melkoinen muuttoliike ja valtavia hanhiparvia lensi etelään, perässä rastasparvia sekä jotain muita pikkulintuja. Luontokappaleet tietävät muutoksen, miksi en siis minä sitä ymmärtänyt? Sähkötkin menivät siinä rytäkässä, aloin todella kypsyä näin aikaiseen talveen. Gunnarilta sai jouluterveisinä olutta ja kun kerran sähköt räpsivä, eikä telkkaria oikein näkynyt, kuuntelin cd levyjä. Tulin aika hyvälle tuulelle juotuani pari tölkkiä. Huomasinkin, että nehan olivat A olutta, no ilmekos! Kuuntelin Paula Koivuniemen biisiä Aikuinen nainen, siinä oli itämyrskyyn sopivat sanat, "Voitamme laineet, kohtaamme paineet, suojaan sut vien ..."

Parin päivän kuluttua siirryin suojaan mantereen puolelle. Ajoimme Avan kanssa Busterillani Sävasundiin. Jätin veneen viikoksi sinne. Avan Busteri jäi saareen. Busterin kiinnitys vei enemmän aikaa kuin oletin ja myöhästyiimme bussista. Lörvimme lämpimiksemme Sävasundin pikkuteitä. Kaikki sisälahdet olivat jo kirkkaan teräsjään peittäminä. Viikon myrskysi idästä, koko Helsinki oli hukkua lumeen. Viimeksi 1970 on ollut näin aikainen talvi. Huolestuin, että mahdanko enää saada Busteria irti jäistä Sävasundista? Kävelin Lauttasaaren rantoja, mutta Lauttasaaren rannat ainakin pysyivät sulina pakkasesta huolimatta. Se huojensi mieltäni, joten laskelmoin Sävasundin myös pysyvän sulana. Tuuli oli niin voimakas, tyyneellä kelillä kaikki olisi ollut jäässä. Palasin viikon kuluttua torstaina saareen, eikä Busterin kanssa ollut mitään ongelmia. Kone käynnistyi ja kävi nätisti. Irtojäästä sain kopisteltua airolla irti Busterin kyljistä. Perjantaina olikin jo 11 astetta pakkasta ja kiskoimme Avan Busterin maihin. Nyt on enää yksi vene vahtittavana. Tosi talvista ja lumista, sunnuntaina Ava lähti takaisin Lauttasaareen ja siellä oli taas loskakeli.

25.11.2016 Ankean pimeää

Pakkaset lauhtuivat ja lauhtumisen jälkeen alkoivat vesisateet. Vesisateet tulivat tiheinä, utuisina päivinä. Öisin satoi välillä niin, että katto oikein ropisi. Pimeää ja harmaata jatkui päivästä päivään, mutta oli sentään tosi leutoa. Eipä tarvinnut paljoa lämmittää takkaa.

Vielä pari viikkoa sitten oli lunta ihan kinoksina ja illat tuntuivat vähän valoisimmilta. Kävelin usein iltahämyssä rantoja. Eräänä iltana kuulin rantakuusikosta outoa kiljumista tai vikinää. Syösyin pusikkoon, koska ääni kuulosti jotenkin apua anovalta. Ehdin nipin napin väistää suurta pöllöä, joka melkein lensi naamalleni. Se oli siis syönyt jonkun pusikossa, mutta minkä? Kopeloin lumikasaa ja sain käsiini linnun. Aivan tummanruskean mustan naarastelkän!

Ihmeekseni lintu napitti säikähtäneenä minua ja alkoi rimpuilla käsissäni. Tarkistin, ettei telkkä ole pahasti haavoittunut. Siivet, kaula ja räpylät olivat kunnossa, pieni nirhauma oli selässä, mutta se ei ollut pahan näköinen. Kannoin telkän rantaan ja päästin sen lajitovereittensa luokse, jotka parveilivat Fladanin edustalla.

Hankikelien aikaan sain kiskottua isolla pulkalla suuria kuusipöllejä pihalle. Niiden karrääminen oli liian työlästä, samoin kantaminen liian raskasta. Kannatti odottaa lunta. Pulkalla vetäen ne tulivat vaivattomasti ja kevyesti. Odotan kireitä pakkasia, niin saan ne lyötyä klapeiksi.

Täällä on myös näkynyt sota-aluksia, erikokoisia, hitaita ja syöksyveneitä. Niitä on ainakin kaksi viikkoa porhaltanut saaren länsipuolelta Porkkalaan päin. Ammuntaa ja poksahduksia kuuluu illan pimeydessä, välillä kuin ukkosta olisi.

Eilen oli lähes myrskyinen luodetuuli. Ilma on kylmää ja koleaa, pian pakastaa. Luntakin on luvattu parin päivän kuluttua. Uudemman kerranko yrittää talvi selättää kesäkelit? Jännään säätä, kun keskiviikkona lähemme viikoksi Kanarialle. Haluaisin jättää Busterin Sävasundiin mutta pelkään, että se saattaa jäätyä sinne. Toisaalta, ihan kauheita pakkasia ei ole luvattu, joten taidan ottaa riskin ja jättää sunnuntaina Busterin Sävaan. Täällä ei ole käynyt ketään pitkään aikaan, joten en enää odota keneltäkään kyytiä mantereelle puolelle. Itse on nyt selvittävä jälleen kerran. Hain Avan aamulla ja nyt on melko kiva keli.

Helsinki Kaisaniemi marraskuu 2016 säätilasto

Keskilämpötila **+0,0 °C** (+5,6 °C 2015, +3,2 °C 2014)

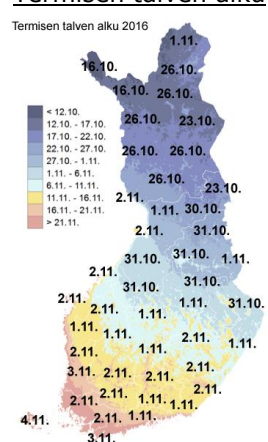
Sademäärä **68 mm** (70 mm 2015, 51 mm 2014)

Lumen syvyys **12 cm** 15.11.2016 (0 cm 2015, 0 cm 2014)

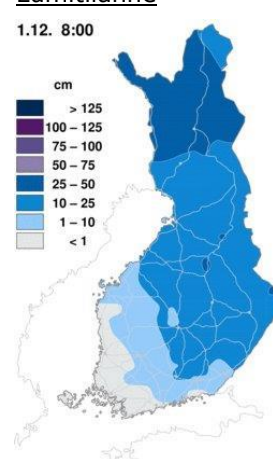
Marraskuussa myrskypäiviä **2 pv** (6 pv 2015, 1 pv 2014)

Terminen talvi ja lumisateet alkoivat 3.11.2016, jonka jälkeen lunta oli enimmillään 19 cm 10.11.2016. Kaikki lumet saareissa olivat sulaneet 17.11.2016 mennessä. Marraskuun lopussa meri oli Lehtisaarten vesillä jäätön ja maa edelleen lumeton.

Termisen talven alku

Lumitilanne

9.12.2016 Viikon valoa ja lämpöä ja sen jälkeen takaisin saareen
Marraskuun loppu joulukuulle on aivan erikoisen tylsää aikaa saaristossa. Säkipimeä ja lyhykäisiä harmaita päiviä. Päätimme Avan kanssa lähteä viikoksi Kanarian lämpöön ja valoon. Ainut huoli oli se, että mihin jätän Busterini ja jäätykö meri kenties viikon kuluessa? Tutkailin sää tietoja monesta eri paikasta, mutta päätin ottaa riskin jättämällä veneen Sävasundin laituriin. Se ranta ainakin jäätyy viimeisenä.

Sunnuntaina pakkasin Busteriin vielä varoksi taljan, lukuisia eriputusia köysiä, jäätuuran ja katkaistun kirveenvarren, jolla on kätevää naputella jäät irti koneen ympäriltä. Oli jäätävä pohjoisviima ajaessamme Sävasundiin. Saimme autokyydin Kimiltä ja Pirkolta, joten sain kastuneet ajohaalarit yms kotiin kuivumaan. Lämpötilat olivat aluksi pakkasen puolella. Pari kauniin kirkasta talvipäivääkin sattui alkuvuikolle. Lähtöpäivänä palasimme harmaaseen arkeen, vettä satoi kovan lounaistuulen kyydittämänä.

Viikko Kanarialla meni liian nopeasti! Valoa riitti 11 tuntia sekä lämpöä päivin öin. Olimme viikon ilman nettiyhteyttä, joten en saanut muualta sää tietoja. Ystäviltä alkoi tulla huolestuttavia viestejä. "onpa arktisen kylmää, kipakkaa pakkasta, jäätävää viimaa, joku luistelijakin oli jo hukkunut jäihin." Lisää retkiluisteli joita kiiti jo itä Helsingin jäätyneillä sisälahdilla. Ai kauheaa, miten Busterin mahtaa pärjätä? Jäätykö se Sävasundin laituriin? Tämä hieman himmensi iloani Kanarian kesäisen ihanassa säässä.

Paluupäivänä sää onneksi laultui! Huh sentään, kyllä riemastui kerrankin harmaasta sadepäivästä ja nollakelistä. Lauttasaareissa huolestuin ensin sakeasta sumusta, joten menin viereiseen Ryssänkärkeen katsomaan tilanteen. Melkki melkein näkyi. Ehkä siellä nyt kuitenkin vähän näkee? Taksissa huolestuin jälleen, kun sumu tuntui vain

sakenevan. Sävasundissa ei enää oikeastaan näkynyt yhtään mihinkään. Mietin uskallanko edes lähteä merelle harhailemaan? Punttasin kassit ja repun Busteriin, päätin kuitenkin lähteä. Meri oli pläkätyyni, ajoin hitaasti kippi ylhäällä, etten karauta moottoria kivelle. Mielestäni en yhtään liikuttanut rattia ajaessani hiljaa, mutta ihmeekseni olin kuitenkin kaartanut oikealle. Saavuin saaren rantaa, joka ei kuitenkaa ollut kotisaari, vaan Alskärin kärki! No hupsista, naisilla ei tosiaan ole suuntavaistoa! Siitä suuntasin kohti Grötholmenia, joka sentään osui ihan nappiin. Sitten vain Ison-Lehtisaaren rantaa pitkin kotirantaan. Huomasin, että on ollut tosi kylmää, sillä laiturit olivat yhä jään peitossa, samoin sisälahdet jäässä. Tosin jää lahdissa oli jo rikkoutunut. Saaressa ei ollut muita, vain valkoinen pupu tuijotti polun päässä. Lauma kauriita käyskenteli Bobilaisten niityllä mutustellen vihreää ruohoa. Pian ne seurasivat meikäläistä mökille. Heitin niille kuivaa leipää ja pari porkkanaa.

12.12.2016 Pakkanen

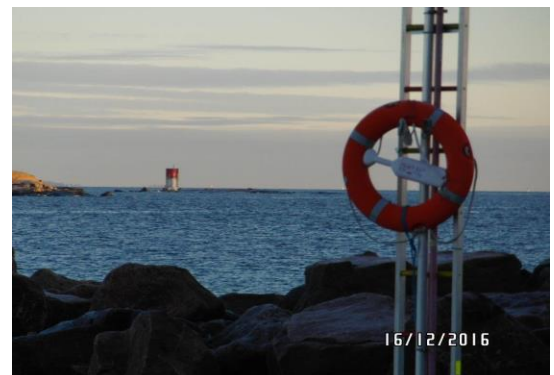
Täällä alkaa kaikki pohjoisrannat olla jäässä. Jää tuntuu ihan napakalta ja varmaan jo kantaisi kävelijänkin, mutta en kuitenkaan vielä kokeile teoriaani. Tuuli lykkää jääsohjoa kivikkoon, kaikkialla näyttää hetken siltä, kuin olisi ohut lumikerros. Lunta se ei ole, pelkkää huurretta, joka on jäädyttänyt kostean ruohikon, puut sekä pensaat. Lähes täysikuu valaisi illalla kivasti. Vaikka pian lauhtuu, epäilen, että pohjoisrannoille ei enää pääse, sen verran jumissa ne näyttävät jo olevan. Eteläpuoli on täysin auki, paikoin sellaista lautasjäää kelluu laiturien ja rantojen edustalla. Onneksi älysin hyvissä ajoin siirtää Busterini etelän puolelle.

18.12.2016 Hyvää joulua!

Kävimme Gågrundetissa viime perjantaina. Saari oli sileän jään peitossa, ainoastaan paikoissa, jossa ei ollut kalliota saattoi liikkua liukastumatta. Ison ja Pienen Lehtisaarten välinen lahti on yhä jäässä, mutta muihin laitureihin pääsee.

Heikki ja Hannele toivat eilen Sävasundiin eläimille jouluruokaa, siemeniä, leipää ja omppuja, Ava sai paluukyydin Laruun. Täällä on harmaan sumuista ja eilenkin oli siinä ja siinä, että puoli neljän tienoilla näki ajaa sumuisella merellä saareen takaisin. Olen Pikselin kanssa joulun kahdestaan, sillä Ava ja Jaska lähtevät Madeiralle Tapaninpäivänä viikoksi.

Oikein rattoisaa ja kivaa Joulua!

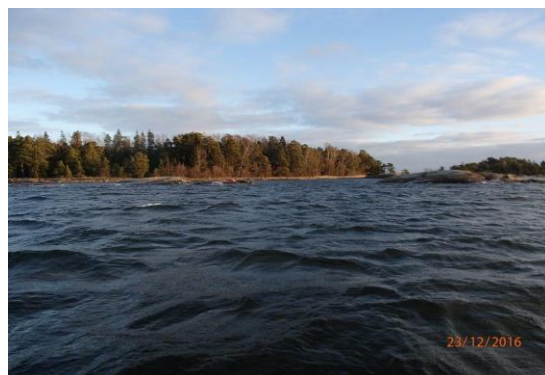
23.12.2016 Joulutragedia

Joulunalusviikolla oli lämmintä ja toisinaan sakeakin sumu laskeutui tunneiksi meren ylle. Rysäkarilla oli useana iltana komeat valot, jopa torni loisti kuin majakka.

Oli enää kolme päivää joulun pinotessani klapeja mökin seinustalle, kun kuulin haulikon pamauksen! Tuuli oli lännen puoleinen, joten ensin luulin, että ääni kantautuu muualta. Jatkoin pinoamista ja sitten aivan varmasti kuulin koiran ajohaukkua. Yhä ajattelin äänien vain kantautuvan vaikka Kopplojen saarilta, tai Gåsgrundetista. Kunnnes jälleen PAMM! Saaressa on kuin onkin metsästäjiä! Lähdin kiikaroimaan rantoja etsien mahdollista venettä. Sumparenin lahdella ei näkynyt venettä, jatkoin kävelen laivalaiturille. Kävelin varoksi aivan rantakivikkoo seuraillen, ettei minua pamauteta riistaeläimenä. Laiturilta silmäilin olisiko Espoon palstan laiturissa veneitä, eipä ollut siinäkään. Sitten joku hahmo vilahti kauempana polulla näkösuojaan, mutta Suomen pystykorva ei hoksannut piiloutua, vaan tassutteli polulla. No, nyt miehet ainakin tietävät, että heidät on havaittu. Ymmärtävätköhän he vetäytyä muualle? Palasin mökille.

Hetken oli hiljaista ja melkein jo kuvittelin metsämiesten häipyneen. Otin Pikselin kaveriksi lenkille Pienen Lehtisaaren puolelle. Taas kuului kauhea haulikon jysähdys! Pikseli haistoi Nokian puusillan luona jotain olevan tekeillä. Se nuuhki kuono ilmassa ja kiskoi minua sillalle. Pahaksi onneksi vielä se pystykorva tepasteli sillan toisessa päässä. Sitten Pikselillä keitti! Se raivostui reviriin loukkauksesta. Minäkin harmistuin yhä enemmän, mutta kaikkiin tilanteisiin ei ehkä kannata mennä motkottamaan, ainakaan yksin. Koiralla riitti rohkeutta, mutta emännän rohkeus alkoi hiipua. Raahasin vastaanhangoittelevan koiran mökille. Odotin iltahämystä, mutta vielä hämärässä kaikui haulikon ääni. Odotin sitten seuraavaan aamuun.

Aamulla lähdin koiran kanssa katsomaan onko mitään jälkiä metsästäjistä. Löysin polulta sinisiä haulikon hylsyjä, Mirage Magnum 76 patruunoita. Koira haistoi jokaisen kaatopaikan ja kaatojen läheltä löytyi kolmet teurasjätteet. Mahalaukku suolineen, kaksi pienempää, yhdet isot sisuskalut. Kauriin karvoja, verilammikoita hyytyneinä, jäniksen karvaa, jäniksen sisälmyksiä ja kääpiä Metsän eläimet olivat kuin terrori-iskun jälkeen pieninä palasina pitkin sammalikkoo Pikseli nuuhki innolla soratietä länsirannalle. Soratiellä oli verta ja veripisaraita. Länsirannan hiekkarannalla oli miesten saappaan jälkiä ja lisää sisälmyksiä.

Tajusin hyvin pian, että kesy kotikauriini Gilda kesäkuussa syntyneiden vasojen kanssa oli ammuttu! Sain seurata Gildan elämää useita vuosia. Näin sen pienten vasojen kasvavan, Gilda oli hyvä emo. Syy miksi ruokin kauristani oli se, että sen etujalka oli vaurioitunut. Gilda ei voinut kuopia juuria talvella samalla teholla kuin muut terveet kauriit. Eipä vaatinut paljoa metsämiehen taitoa ampua kesyt kauriit aidatulle mökkipihalle. Joulumieleni oli todella mennyttä. Tästä tuli minulle särkyneen sydämen joulou.

Ava oli vielä tulossa yhdeksi yöksi saareen koulun päätyttyä. En halunnut pilata Avan joulua, joten tein kaikkeni, ettei Ava lähde Ison Lehtisaaren puolelle lenkille. Onnistuin siinä ja vein Avan iloista joulumieltä uhkuun Sävasundiin aatonaattona. Matkalla Sävasundiin näimme ison sauron Bodön luodolla. Ilma oli kirkas ja aurinkoinen, kuin huhtikuussa, meri sinistäkin sinisempi.

30.12.2016 Hyvää Uutta Vuotta!

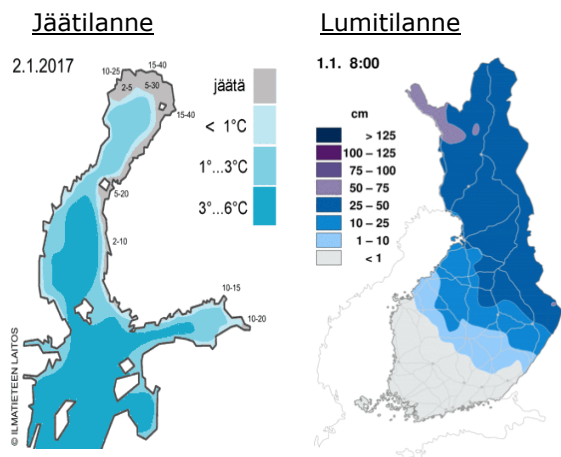
Täällä on ollut pari ihan upeaa aurinkopäivää. Käytiin Pikselin kanssa lenkillä Sumpareniissa. Merivesi on aika korkealla ollut jo usean päivän. Aamulla ajoin Busterilla Sävasundiin hakemaan postin, kun olin myös katsonut säätiedot. Täytynee kiskoa Busterikin maihin alkuviikolla, sen verran hyytävän kylmää näyttää tulevan. Marianne oli hurvitellut Ison Omenan palvelutalosta taksilla Tapanin ajelulle ja tunkenut kirsikkakakun sekä toscakakun postilaatikoon! Olipa hyvä, että hain postin nyt, enkä viikkojen kuluttua...Nam!

Mikäli on kiva sää, ajattelin katsella raketteja. Harmi, että Uuden Vuodenjuhlat on siirretty Senaatintorilta Töölönlahdelle, sieltä Töölöstä ei raketit enää oikein näy tänne. Hauskaa Uuden vuoden juhlaa!

Helsinki Kaisaniemi joulukuu 2016 säätilasto

Keskilämpötila **+0,2 °C** (+3,3 °C 2015, +0,1 °C 2014)
Sademäärä **14 mm** (48 mm 2015, 68 mm 2014)
Lumen syvyys **0 cm** 15.12.2016 (0 cm 2015, 0 cm 2014)
Joulukuussa myrskypäiviä **2 pv** (5 pv 2015, 2 pv 2014)
Joulukuun lopussa meri oli Lehtisaarten vesillä vielä täysin jäätön ja maa lumeton. Furuholmenin ja Sävasundin satamissa oli vielä jopa muutamia veneitä vesillä.

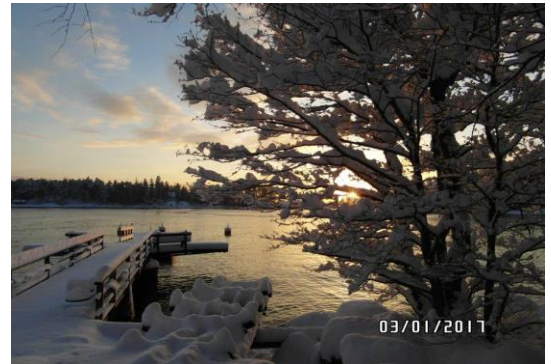

6.1.2017 Lunta ja kireää pakkasta

Joulu ja uusi vuosi menivät vielä melkeimpä kesäisissä merkeissä. Ilma oli leuto ja utuinen. Raketit sentään näkyivät aattona hyvin, ainakin pohjoisen puoleiselta rannalta Espooseen päin. Senaatintorin siirretty Uuden vuoden vastaanotto ns. Kansalaistorille, oli pliisu rakettien suhteen, eivät ne Töölöstä tänne kovin hyvin näy. Meri oli aika tyyni koko Uuden vuoden ja rakettien pauke kuului lähes tuplana normaalista, meri kantoi äänet tehokkaasti tänne saaristoon. Heti pari päivää vuoden vaihtumisen jälkeen vaihtui myös sää. Jouluna oisin toivonut lunta, mutta toivomus täyttyi vasta nyt. Enkä oikeastaan ihan näin paljoa sitä lunta olisi enää hinkunut tässä vaiheessa. Totta Mooses lunta alkoi tupruttaa oikein lumitykin tavoin! Lunta tuprutti aina auringonlaskuun asti. Auringon painuessa länteen oli hetken täysin tyyntä. Lumi oli kauniisti puiden oksilla, kivien peittona ja laiturien koristeena.

Merivesi oli reilusti puolisen metriä plussalla. Busterini vedin ainakin nyt hetkeksi maihin. Mietin sitten myöhemmin, kuinka korkealle viitsin veneen kiskoa. Seesteinen ilta vaihtui iltyöllä kovaan itätuuleen. Lumet putoilivat puiden latvoilta ja oksilta tömähtäen maahan. Yöllä kuuntelin tuulen ulinaa miettien jätinkö Busterini kuitenkin liian alas mutta vilkaisin säätietoja. Merivesi oli laskenut melkein metrin illasta. Ei huolta, vene on kuivuneen lahden pohjukassa turvassa. Pakkanen kiristyi nopeasti, saaristoon saapui arktinen kylmyys. Saariston väriskaala vaihtui lähes sinertävään sävyyn merisavun puskiessa ulapalta. Pakkasta oli lähes 20 astetta. Puut saivat jälleen uudet koristeet oksilleen. Merisavu huurrutti kaiken. Parin päivän takainen puuterilumi alkoi kinostua. Komeita lumivalleja kasautui mökin seinustalle ja metsän poluille. Tuuli tuiversi melkein myrskyn voimalla.

Koiralle ilma oli liian arktista. Pikseli kieltäytyi ulkolenkkeilystä. Mistä lie saanut päähänsä, mutta koirani tuntui perustaneen jonkun paikallisen "Hop Lop sisäleikkipuiston" mökilleni! Pikseli juoksi tuolien, pöytien, sohvan ja sänkyjen alla läähättäen. Yritin pyydystää sitä kontaten lattialla. Koiran häntä heilui vauhdikkaasti, eli sillä oli tavattoman hauskaa. Lopulta sain Pikselin napattua kiinni ja pudotin sen hankeen jäähylle. Suurimman osan päivää Pikseli vietti paksun utuvatäkkini alla, vain ruuan tuoksu sai sen pomppaamaan hereille. Laitoin linnuille siemeniä ja pähkinää. Sinnikäs punarinta on päivittäin käynyt rastaiden kaverina syömässä. Toivottavasti punarinta säilyy hengissä.

Loppiaisena jatkuu vielä kylmä pohjoisvirtaus, sitten lauhtuu nopeasti. Loppiaiseen mennessä pakkaset olivat jatkuneet lähes viikon. Ensin ei tapahtunut mitään, meri vain höyrysi ja pysyi avonaisena kovien tuulien ansiosta. Kaikki rannat kyllä jäättyivät ja sisälahdet pohjia myöten. Viimein tuuli kääntyi pohjoiseen. Pakkanen kiristyi, sitten viimeinenkin sininen laikku katosi Lehtisaaren ja Sävasundin väliseltä merialueelta. Koko meri jäättyi. Jääkannas oli aina Alskäriin asti napakasti paikoillaan. Kytön luona meri vielä höyrysi ja liikehti raskaasti. Hieno auringonlasku hemmotteli pitkästä aikaan ja valoa riitti jo neljään asti.

11.1.2017 Busterillani on ylipaino-ongelma

Kaikkien vanhojen sääntöjen vastaisesti merivesi nousi koillistuulella. Yleensä itätuulet laskevat vettä, paitsi nyt. Jokainen aalto jäätyn Yamahan potkuriin ja kippiin, lisäksi Busterin perään tuli komeat jäämakkarat. Yritin ensin kammata venettä irti jäistä paksulla lankulla, vaan sitten huomasin, että koko vene oli jäätynyt pohjasta kiinni rantaan. Onneksi eilen saapui odottamani plussakeli ja sain kopisteltua liiat jäät laudanpätöksellä irti. Äsken vedin Busteria yhä ylemmäs ja käänsin keulan kohti merta.

Etelämyrsky on tulossa yöksi, nyt vuorenvarmasti vesi nousee. Ehkä tuupin Busterin vesille viikonloppuna, mikäli sää t sallivat. Kiikaroin Sävasundiin, minusta siellä on yhä ajojäättä laiturin edustalla ja Bodön luotojen luona. Jäänraja näytää menevän Träskholmenin, Skatan ja Vasikkasaaren eteläpuolelta. Viikolla joku jo istui pilkillä jäällä.

16.1.2017 Hoh hoijakkaa...

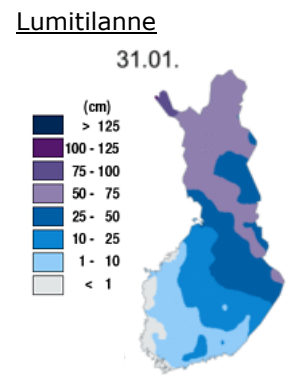
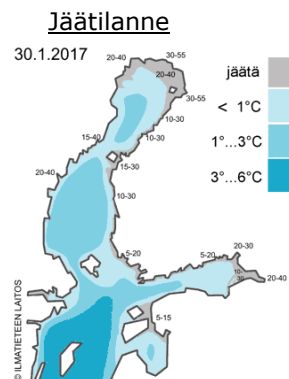
Lauantaina kävelin saaren pohjoiskärkeen Pikselin kanssa ja kiikaroin Sävasundiin. Kiikarilla näki, että ajojäättä on yhä laiturin tukkeena, muuten meri täysin auki. Busteria ei nyt ainakaan laituriin saa ajettua, eikä venettä voi jättää yöksi Sävasundiin. Seuraavaksi tutkin kaikki mahdolliset sääennusteet, joiden mukaan lupailtiin pohjoistuulta ja viikolla jopa plussakelejä. Näiden tietojen siivittämänä innostuin tuuppimaan Busterin uudestaan vesille. Aloitin veneilykauden 14 tammikuuta!

Yöllä tuuli pohjoisesta kuten pitikin, mutta ei mitään kovin navakkaa tuulta. Ajojäättä lähtivät sekä Lauttasaaren että Sävasundin rannoilta. Harmikseni jäät eivät oikein liikkuneet mihinkään, vain hitaasti kelluivat kohti ulappaa. Koko meri oli jotenkin tukossa, enkä uskaltanut Busterilla niiden sekaan kokeilemaan onneani. Ehkä pääsen rantaan, ehkä en. Päivällä alkoi vielä Suomenojan jäitä pakkautua pohjoisen puoleisille lahdille ja rannoille. Maanataina tilanne vielä synkkeni entisestään. Yön pakkasen jäädetti uutta jäätä jokaiseen sulaan kohtaan. Tänään on ajojäättä, paksuja ajojäälauttoja, uutta jäätä ja jääsohjoa meri täynnä. Ehkä tämä veneilykausi jäi kuitenkin lyhyeksi.

Helsinki Kaisaniemi tammikuu 2017 säätilasto

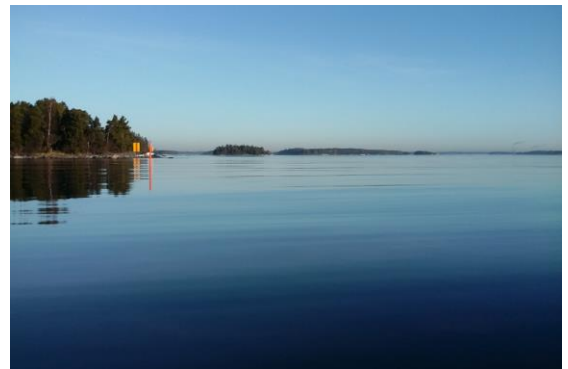
Keskilämpötila – **1,9 °C** (-8,8 °C 2016, -0,9 °C 2015)
Sademäärä **22 mm** (52 mm 2016, 65 mm 2015)
Lumen syvyys **0 cm** 15.1.2017 (22 cm 2016, 11 cm 2015)
Tammikuussa myrskypäiviä **6 pv** (0 pv 2016, 4 pv 2015)
Tammikuun alussa, 3.1.2017, alkoivat lumisateet ja pakkaset.
5-6.1.2017 oli pakkasta n. -20 °C pakkasta jolloin Lehtisaarten ja Bodön välinen jääkannas jäätyni ensimmäisen kerran tänä talvena. Seuraavana päivänä ilma lauhtui nopeasti ja jääkannas lähti kovan 17 m/s etelätuulen ansiosta. Kuun puolivälin jälkeen maa oli täysin lumeton jolloin myös veneellä pääsi Lehtisaaresta Sävasundin laituriin jossa oli tammikuun lopussa 2-3 venettä.

1.2.2017 Leutoa talvissäättä

Tammikuun loppupuolella oli todella lauhaa. Meri oli avoin, lukuunottamatta aivan sisälahtia. Furuhom oli umpijäässä, mutta Sävasundiin pääsi muitta mutkitta. Yksikin pieni pakkasen tosin jäädetti koko meren ohuen ohueen riitteeseen. Siinä oli mukava ajaa Sävasundiin, kun ajatteli hyöttyvänsä siinä suhteessa, että sain jälleen levät irti Busterin pohjasta. Eipä tarvitse keväällä kontata veneen pohjan alla skapan kanssa.

Hain Avan Sävasundista ja Ava kertoi kuulleen Bustrin rahinan rantaan asti. Rannassa oli muitakin saaren pykijöitä (Kopplihin), jotka päättivät ensin kokeeksi soutaa kotisaareensa.

Päästyämme Lehtisaareen Avan ja koiran kanssa lähdimme iltapäivällä Gåsgrundiin ja Knapersäriin retkelle. Meri oli pläkätyyni koko päivän ja aurinko heloitti pilvettömältä taivaalta. Ensi kerran tänä talvena tuntui, että kevät on tuloillaan....

2.2.2017 Merikaapeli poikki ja talvikelit tulossa

Tirrevelin Paul ei ole koko talvena nostanut venettään, vene kelluu HSK:n bensa-aseamalla. Hyvällä ilmalla Paul ja koiransa Nella pyyhkäisevät Lauttasaaresta kotiluodolleen. Viime kerralla oli ikävä yllätys, kun sähköt olivat poikki. Kävellessäni Sumparenin rantoja huomasin keltaisen kaapelin kelluvat Caritan rannasta lähtevän pylvään luona. Sähkökaapeli Tirrevelin luodolle oli poikki? Paul lähetti kuvani sähköfirmaan. Sieltä tultiin pian korjauspuuhiin, mutta olipa varmasti kinkkinen juttu saada linjat kuntoon. Tirrevel on todella tuulinen paikka. Merivirrat, jäät ja kova aallokko kiskovat vuosittain kaapelit irti. Yhtä vaikeaa oli aikoinaan ilmajohto Sumparenin ja Tirrevelin välillä. Sähköjohto tempoili kuin hyppynaru ollen myös lähes joka kevät irti poikki.

Talviveneilyni ottaa pian taas takapakkia? Sääennusteet lupaavat kylmää ja itätuulia. Ehtinee meri vielä ainakin kerran jäätyä, jos ei muuten, niin rannat jumiutuvat. Eilen viimeksi piti raahata kaikki Busterin köydet sisälle sulamaan. Niitä oli vaikea taivuttaa laiturin pollareihin ja ankkuriköysi oli kuin kivimurikka. Pikseli seurasi huolestuneena puuhiani. Koira päätteli, että varmaan aion livetä jonnekin. Se asettautui aina näkyvälle paikalle oven eteen, ettei vain häntä unohdeta kyydistä.

Kävelin Pikselin kanssa rannoilla. Sumparenin itärannalla havaitsin ilokseni aivan tuoreet saukon jäljet huurtuneella kalliolla. Oi jospa vielä näkisin sen veijarin! Illalla kiikaroin itärantaa, mutta mitään liikettä ei näkynyt. Vein lohennahan saukolle rantakivien suojaan, jos sille vaikka maistuisi iltapalaksi?

7.2.2017 Kynttilän päivä

Eipä tullut kevättä Kynttilän-päivästä! Kaikki alkaa jäätyä uudestaan.

Saukon jälkiä näkyy yhä kallioilla, mutta yhtään hymyilevää hyljettä ei ole näkyvillä, paitsi Siljan savupiipun logo. Silja Serenade porskutti äänekkäästi rahisten läpi jääsohjon ja katosi pian merisavuun. Aika erikoista, että laiva tuli rantaväylää.

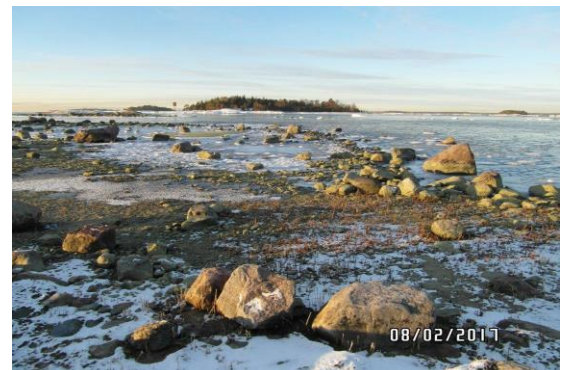
Kaksi valtavaa merikotkaa liiteli saaren yllä etsien sopivaa herkkupalaa pakkaspäivän lämmikkeeksi. Vedin Busterin maihin. Tuskin venekelit ihan heti alkavat.

8.2.2017 Rannat jäässä

Viikko sitten ajoin Busterilla Tirrevelille avaamaan Paulin mökin oven sähkömiehille. Tänään kävelin jäätä pitkin sulkemaan oven.

Rannat ovat napakassa teräsjäässä ja merivesi alhaalla, 40 senttiä miinuksella. Ulkomeri on avoinna, mutta saaren ja Sävasundin väli näyttää olevan todella jumissa. Kaikki on jäähtynyt!

15.2.2017 Kevään oloista hetkittäin

Viikonloppuna oli jäätä melko pitkälle länteen, oikeastaan koko meri oli joko ahtojään tai uuden teräsjään peitossa. Koko viikon jatkunut koillistuuli painoi itärannat täyteen ahtojäätä. Ulkomeri ja tyynenpuoleinen saaristo jäätyni kirkkaaseen teräsjäähän. Sunnuntaina kova länsituuli rikkoi uudet jäät ja meri oli illalla auki jo lähelle Miessaarta ja Ådholmenia. Jääkannas jäi Lehtisaaren ja mantereeseen väliin, kannas on yhä siinä sinnitellyt tuulen ja suojakelin kynsissä. En ole jälle enää uskaltanut. Kovat yöpakkaset olisivat nyt toivomuslistallani, silloin pääsisin rapsakkaa jäätä pikin kauppaan.

Tällä viikolla on ollut pari hienoa kevätpäivää. Sen huomasivat myös linnut, jotka lensivät tuhansittain, valtavina parvina sulaan veteen ilakoimaan. Lokkeja alkoi koilottaa luodoilla ja allien, telkkien, sotkien sekä koskeloiden äänet kantautuvat saariston rannoille. Taas on uusi viikonloppu tulossa ja hiihtolomat alkavat. Saareen lienee tulijoita, mutta jäiden kunto kyllä epäilyttää.

22.2.2017 Yllättäviä vieraita

Eilen meri oli auki lähelle Bodön luotoja. Helsingistä seilasi ajojäävyöhykkeitä pitkin päivää, kunnes illalla Lehtisaarten ja Sävasundin väli oli jälleen jumissa. Illaksi on tulossa kunnan lumimyräkkä kovan etelätuulen siivittämä. Toivon, että rantajäät saavat kyytiä ja meri olisi pian vapaa jäistä.

Hämmästyin iltapäivällä kun aivan varmasti joku koputti ikkunaan. Ensin luulin tiaisten pummaavan lisää pähkinöitä, enkä heti reagoinut koputukseen. Kop, kop taas! No johan on sinnikäs tiainen! Mutta se olikin Pekka ja hänen koiransa Myy. Pekka oli tullut päiväksi saareen. He lähtisivät takaisin seuraavana aamuna kymmenen paikkeilla laivalaiturilta. Aki oli tuonut heidät hydrolla. Juttelimme kuulumisia ja Myy sai ansaitut rapsutukset meikäläiseltä.

Aamulla uteliaana lähdin katsomaan miten hydro kulkee. Hydro ei sitten kulkenutkaan oikein mitenkään. Kiikaroin Akin tulo Furuholmenista ja kesti melkein tunnin puskea hydrolla saareen. Välillä hydro hyytyi täysin ajojäässä ja Aki pomppasi kiskomaan ja työntämään hydroa. Välillä venehaalla kiskottiin kulkua sujuvammaksi, välillä keikutettiin hydroa. Olipa vaikeaa! Sitten Pekka joutui koiran kanssa siirtymään laivalaiturilta Heikin laiturille. Siellä miehet odottivat reilun tunnin, että tuuli avaisi hydron mentävän railon Furuholmenin suuntaan. Pieni kaistale avovettä aukeni vihdoinkin ja viimein, sitten kaksi miestä ja koira kyhjäyttivät hydrossa kohti mannerta.

Ava parka kituu mantereella ja minä kituutan täällä purkkiruualla ja näkkileivällä. Oi mitkä ihanat tuoreet hedelmät, leivät, pullat ja suklaa ovat nyt yhä Avan kauppakasseissa Lauttasaaressa. Jos meri suo ja säät sallii, Ava ja Paul yrittävät loppuviikolla HSK:lta saareen.

24.2.2017 Ava vihdoinkin saareessa

Illalla Tuijalta tuli viesti, että hän on päässyt saareen hydrolla. Tuija tarjosi ystävällisesti kyytiä, jos tarvitsemme no tottakai kyytitarjous oli tervetullut! Ava pääsisi sentään hetkeksi hiihtoloman viettoon saariston rauhaan. Hydro oli korjattu viikolla Furuholmissa.

Menin perjantai aamuna Avaa ja Pikseliä vastaan Tuijan laiturille. Ihanaa, purkkiruoka/näkkileipä-kuurini oli tullut tiensä päähän, maha selkärankaa hangaten hyppelähdin rantaan. Mutta siellä Tuija yhä tappeli hydronsa kanssa! Hydro ei startannut. Ehdimme jo soittaa Aalle, joka toiveikkaana odotti Sävasundissa, että juttu peruuntuu, kone ei käy! VOIH! Vielä yksi yritys, sitten hydro alkoikin pyörittää propellia! JESS! Sitten äkkiä soitin Aalle, että tulee heti takaisin. Ava oli vetäytynyt Gunnarin pihalle jättäen vesipönikän sinne ja ehtinyt jo paluumatkalle Lauttasaareen sen jälkeen.

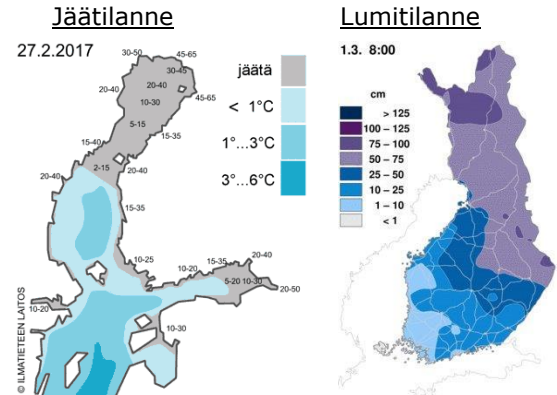

Katsoin hydron pomppimista ensin ajojävyöhykkeen yli, sitten se sulavasti suoriutui avovesiosuudesta. Sävasundin laiturilla olivat Gunnar ja Jaska vielä apuna kääntämässä hydroa takaisin saareen päin. Ava, Pikseli ja Tuija lähestyivät tyylikkästi kotisatamaa ja sain vihdoin ruokapaketit saareen asti. Tuija ehti jo marmattaa, että jos olisi virma hevonen, niin olisi helpompi käsitellä, koneet ovat aina ongelmallisia. Hyvin Tuija sai kuitenkin hydronkin ajettua!

Helsinki Kaisaniemi helmikuun 2017 säätilasto

Keskilämpötila – **2,0 °C** (+0,3 °C 2016, +0,9 °C 2015)
 Sademäärä **27 mm** (76 mm 2016, 25 mm 2015)
 Lumen syvyys **0 cm** 15.2.2017 (2 cm 2016, 5 cm 2015)
 Helmikuussa myrskypäiviä **1 pv** (2 pv 2015, 1 pv 2014)
 5.2 jälkeen yli -10 °C pakkaset alkoivat taas ja jääkannas jäätui Lehtisaariin asti. Sävasundissa nostettiin tammikuussa lasketut veneet takaisin maihin. Mantereen ja Lehtisaarten välinen jääkannas lähti 20.2, mutta saarten rannat olivat yhä jäässä. 23.2 pääsi veneellä Sävasundista Lehtisaareen.

6.3.2017 Superpitkä kelirikko jatkuu

Kiikaroin saaren länsirannalta Sävasundiin ja näytti siltä, että laiturilla olisi melkein vapaa. Gunnar viestitti, että ponttoonin edustalla on ajojää, mutta siitä saattaisi päästä läpi. Kovalla työllä sain Busterin vesille ja lähdimme Pikselin kanssa kohti Sävasundia. No tosiaan, kyllä melkein olisi päässyt, mutta ei kuitenkaan ihan. Että harmitti!

Ajojää oli laiturin edustalla, mutta ajojää oli aika kerroksittain, teräviä teräsjääpaloja ja lauttoja, enkä uskaltanut puskea väkisin läpi laituriin. Poijut ovat ongelmallisia, juuri siksi en väkisin ajanut laituriin, koska en mitenkään ainakaan olisi päässyt suojan puolelle, aisapaikoille. Ne olivat vielä jäässä.

Ajoin takaisin saareen ja päätin odottaa seuraavaa venekeliä. Ehkä perjantaina tai lauantaina? Perjantaina oli ajojäää seilannut lisää tukkeeksi. Lounaistuuli painoi yhä lisää jäätä päivän kuluessa. Lauantaina olisi päässyt, mutta en uskaltanut jättää Busteria yöksi laituriin. Luvattiin kovia yöpakkasia, joten kaikki jäätyy ties kuinka monennen kerran uudestaan. Ava ei päässyt lauantaina, enkä viitsinyt päiväksi lähteä Lauttasaareen. Olisin halunnut jäädä rauhassa pariaksi päiväksi ja käydä kaupoissa täydentämässä tyhjästä ruokavarastoni.

Sunnuntaina oli pakkasta ja koillistuuli. Uutta jäätä muodostui heti yhden yön kuluessa. Päivällä jäät liukuivat koillistuulen mukana ulommas, mutta jo päivällä tuuli kääntyi itään. Ajojää pakkautui yhä lisää, mutta jäät eivät enää ajelehtineet ulapalle, vaan Lehtisaaren rantojen tukkeeksi. Itätuuli on aina hankala.

Ava ja Paul suunnittelivat saariretkeä HSK:lta, mutta suunnitelma piti perua. Ei tänne voi ajaa jäiden läpi!

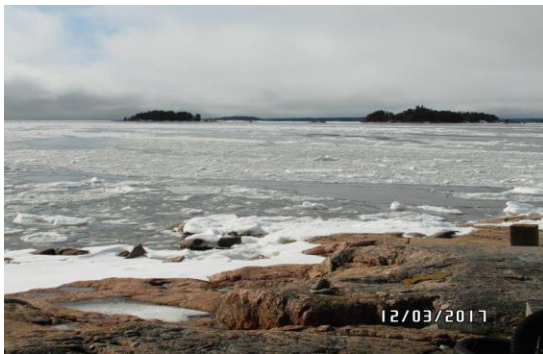
10.3.2017 Ajojäättä niin älyttömän hirveästi

Outoa, että vaikka ei ole ollut edes jäätalvi, on ajojäättä kaikkialla. Viikonloppuna ennen tiistain itämyrskyä, oli kireä pakkanen ja meri jäättyi. Itämyrsky jauhoi jäät murskaksi, jäämurskaa nyt on tukkeena lahdissa ja rannoilla. Ajojäättä on Lehtisaarten, Sävasundin, Kopplojen ja Herrön rannat valkoisenaan. Vellu liikkui ilmatyynyaluksella, sitten Vellu harmitteli, että ajojääät repivät pari ilmapussia rikki. Puff! Muuten täällä saassa on keväistä. Lintuja on tullut niin merelle, luodoille kuin tänne saareenkin lisää. Saukkokin pulahti rannassa, mutta katosi sitten näkyvistä. Olen onnistunut leipomaan ranskanleipää, se on tuoreena oiva herkku, jonka voimalla jaksan odotella kunnon kauppareissua!

13.3.2017 Lehtisaaret ja Kytö yhä ajojäiden saartamina

Lounaistuuli painaa aina vain lisää ajojäättä! Eilen oli koko Kytön selkä aivan valkoisenaan, ei edes pientä raitaa sinistä vettä vilkkunut missään. Tirrevetistä Gåsgrundetiin ja Stenskäriin oli samanlaista valkoista massaa ajojäättä. Välillä sakea sumu velloi jääkentän yllä. Lehtisaarten itäpuolella sentään oli vähän avovettä, mutta ajojää tukkii nyt Lauttasaaren rannat. Varmaan kaikki Kirkkonummen ja Porkkalan ajojääät ovat nyt Espoon merialueilla?

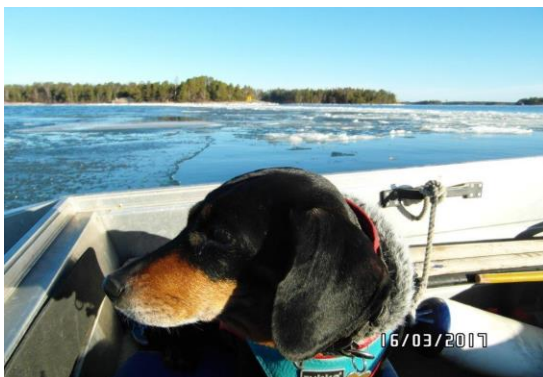
17.3.2017 Ajojääät Lehtisaaren pohjoisrannalla

Eilen olin jo aika toiveikas kiikaroidessani länsirannalta Sävasundiin. Ajojääät painuivat Lehtisaaren pohjoisrannoille ja Sävasundissa näkyi enää vain ohut jääreunake ponttoonin edustalla. Päätimme Pikselin kanssa yrittää ajaa laiturille....

Matkalla Lehtisaaren ja Bodökobbenin välillä oli todella paksuja ajojäitä, joiden läpi pääsimme vain vaivoin tökkimällä massivisia lauttoja sivummalle. Laiturin edustan jää oli kuitenkin aamupäivällä niin kovaa ja liian paksua, että Busteri vain nousi jään päälle. Taas kerran kiroillen ja manaten käännyin takasin saareen. Koira oli mökönä, kun ei päässyt lihapatojen ääreen. Jatkoimme riisi, spagetti, kaurapuurokuuria ...Kyllä kyllästyttää!

Aamupäivällä ajojääät lähes tukkivat Lehtisaaren ja Bodökobbebin välin. Jäät olivat paksuja ja isoina lauttoina. Jatkuva jäiden jono lipui Kopplon suunnalta Iltaapäivällä länsituuli painoi ajojääät Lövon edustalle, eli pohjoisrannoilla oli varmaan puolisen kilometriä ajojäättä. Tänään perjantaina ajojääät ovat tietty jälleen Sävasundin laiturin tukkeena, epäilen, että Bodön luodoilta Sävasundiin.

21.3.2017 Mantereella on laskettu jo useita veneitä!

Kylläpä nopeasti ovat veneet lisääntyneet Sävasundin laiturilla, viime lauantaina ei vielä yhtään, mutta nyt parin päivän päästä jo seitsemän. Siellähän on jo kohta tungosta! Yritämme torstaina Avan kanssa palata saareen, samalla yksi venepaikka vapautuu laiturista.

Eilen kävelin Lauttasaaren Ryssänkärjessä ja kävin tiirailemassa HSK:n bensa-asemaa. Aivan älyttömästi on ajojäättä Lauttasaaren rannoilla. HSK on aivan jumissa Melkkiin asti, samoin tästä Lehtisaaren suuntaan länsirannat pitkälle Käärmeluodoille ja Ådholmeniin ajojään tukkimina. Harvoin on näin pahasti ollut rannat tukossa.

Aika homma käydä kaupoissa ja hankkia perusvarastoja saareen. Läh, kyllä kassit painavat ennen kuin saan ne kotiin asti kannettua. Tänään jatkan rohuamista ja huomenna vähän kerrallaan. Tulisi jo sellaiset kelit, että pääsisi Pajalahden laituriiin. Veneelle on helppo kantaa kassit.

24.3.2017 Faster vesille

Vene vesille! Kävimme Avan kanssa työntämässä Fasterin vesille tai oikeastaan vielä jään päälle. Taisi meidän manailut ja kolistelu herättää Raikan joka riensi avuksemme. Raikan voimat olivatkin tarpeen, johan saimme veneen liikkeelle.

Raikka oli nähnyt saukon, nyt Espoon rannassa. Saukko oli piehtaroinut laiturin päällä lumessa. Helmi koira puolestana oli saanut hyvää liikuntaa juostessaan supikoiran perässä.

28.3.2017 Miljoona, miljoona lintua

Talvi oli outo, ei ollut kunnon talvea, eikä jääkannasta, mutta ajojäättä sitten sitäkin enemmän. Iänikuinen etelälounaistuuli puski aina vain lisää ajojäättä mereltä rantojen tukkeeksi. Mantereella rannat olivat aivan ajojään äroiminä, kylmä tuuli puhalsi jääkenttien yli. Tuntui, että kevät ei ala sitten millään. Kuinka ollakkaan, heti seuraavana aamuna mökillä heräsin peipon ponteavaan lauluun. Pinkaisin portaille kuuntelemaan ja koilotin Aivallekin, että peipot laulavat! Sitten vielä meri oli täynnä valkoisia möykkyjä, ukkohaahkat vislasivat ja kokottivat lahdella. Kevät tuli yhtenä rysäyksenä. Ensimmäiset mökkiläiset rantautuivat samana viikonloppuna. Sävasund oli auki, mutta Furuholm oli yhä jäässä.

Laitoin uusia linnunpönttöjä heti saavuttuani. Ja nyt niissä jo tiaiset käyvät asuntesittelystä. Kovasti pöntöt niitä kiinnostavat, vähän niistä jopa kiistellään. Takkuturkki jänikset kirmaavat peräkanaa puutarhassa, keltaiset leskenlehdet pistävät esiin huurteisesta mullasta ja pirteän punaiset leppäkertut lämmittelevät kivien koloissa. Kevät on kohta parhaimmillaan!

Helsinki Kaisaniemi maaliskuun 2017 säätilasto

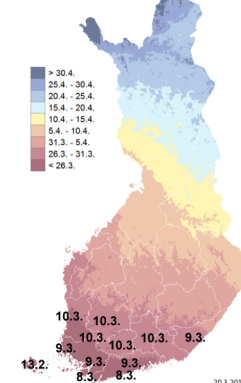
Keskilämpötila **+ 1,2 °C** (+0,9 °C 2016, +2,4 °C 2015)
Sademäärä **34 mm** (13,6 mm 2016, 47 mm 2015)
Lumen syvyys **0 cm** 15.3.2017 (3 cm 2016, 0 cm 2015)
Maaliskuussa myrskypäiviä **1 pv** (0 pv 2016, 0 pv 2015)
Maaliskuun alusta puolen väliin asti jäättilanne oli taas hankala Lehtisaaren vesillä, mantereelle ei päässyt enää veneellä. Maaliskuun puolessa välissä ajojäättä seilasivat edes takaisin Lehtisaarten ja mantereen välillä, mutta jo 18.3 pääsi taas veneellä Sävasundista Lehtisaareen. Terminen talvi oli tänä vuonna suhteellisen pitkä, se alkoi jo 3.11.2016 ja päättyi vasta 8.3.2017. Pakkastalvi sitä vastoin alkoi vasta 5.1.2017. Helsingissä satoi ensilumi 3.11.2016 ja kaikki lumet olivat sulaneet 10.3.2017 mennessä. Sävasundin laiturilla oli lähes jäätön 20.3.2017 alkaen jolloin laiturissa oli jo 7 venettä.

Termisen kevään alku

Lumitilanne

Termisen kevään alku 2017

1.4. 9:00

